

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Josef Plöckl

Strona pozwana: Finanzamt Schrobenhausen

Sentencja

Artykuł 22 ust. 8 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2005/92/WE z dnia 12 grudnia 2005 r., w brzmieniu wynikającym z art. 28h szóstej dyrektywy, a także art. 28c część A lit. a) akapit pierwszy i art. 28c część A lit. d) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie odmowie przez organ podatkowy państwa członkowskiego pochodzenia zwolnienia z podatku od wartości dodanej przemieszczenia wewnątrzwspólnotowego na tej podstawie, że podatnik nie przekazał nadanego przez państwo członkowskie przeznaczenia numeru identyfikacji dla celów podatku od wartości dodanej, jeżeli nie istnieje żadna poważna poszlaka wskazująca na popełnienie oszustwa, jeżeli towar został przemieszczony do innego państwa członkowskiego, a pozostałe przesłanki zwolnienia również są spełnione.

(¹) Dz.U. C 138 z 27.4.2016 r.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – Republik Griechenland/ Grigorios Nikiforidis

(Sprawa C-135/15) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Prawo właściwe dla umowy o pracę — Rozporządzenie (WE) nr 593/2008 — Artykuł 28 — Zakres stosowania *ratione temporis* — Artykuł 9 — Pojęcie „przepisów wymuszających swoje zastosowanie” — Stosowanie wymuszających swoje zastosowanie przepisów państw członkowskich innych niż państwo sądu — Ustawodawstwo państwa członkowskiego przewidujące obniżenie wynagrodzeń w sektorze publicznym ze względu na kryzys budżetowy — Obowiązek lojalnej współpracy]

(2016/C 475/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Republik Griechenland

Druga strona postępowania rewizyjnego: Grigorios Nikiforidis

Sentencja

1) Artykuł 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) należy interpretować w ten sposób, że umowny stosunek pracy powstały przed dniem 17 grudnia 2009 r. jest objęty zakresem stosowania tego rozporządzenia, tylko jeśli wskutek obopólnego porozumienia umawiających się stron, które zostało uzewnętrznione począwszy od tego dnia, stosunek ten uległ zmianie o takiej doniosłości, iż należy uznać, że we wspomnianym dniu lub po wspomnianym dniu została zawarta nowa umowa o pracę, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

- 2) Artykuł 9 ust. 3 rozporządzenia 593/2008 należy interpretować w ten sposób, że wyłącza on, by przepisy wymuszające swoje zastosowanie inne niż tego rodzaju przepisy państwa sądu lub państwa, w którym ma nastąpić lub nastąpiło wykonanie zobowiązań wynikających z umowy, mogły zostać zastosowane jako normy prawne przez sąd orzekający, ale nie stoi na przeszkodzie uwzględnieniu przez sąd orzekający takich innych przepisów wymuszających swoje zastosowanie jako okoliczności faktycznej w zakresie, w jakim przewiduje to prawo krajowe właściwe dla umowy na mocy przepisów tego rozporządzenia. Wykładni tej nie podważa ustanowiona w art. 4 ust. 3 TUE zasada lojalnej współpracy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 198 z 15.6.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – Deutsche Parkinson Vereinigung eV/Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

(Sprawa C-148/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 34 TFUE i 36 TFUE — Swobodny przepływ towarów — Przepisy krajowe — Wydawane na receptę produkty lecznicze stosowane u ludzi — Sprzedaż w aptekach — Ustalanie jednolitych cen — Ograniczenie ilościowe w przywozie — Środki o skutku równoważnym — Uzasadnienie — Ochrona zdrowia i życia ludzi)

(2016/C 475/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deutsche Parkinson Vereinigung eV

Strona pozwana: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Sentencja

- 1) Artykuł 34 TFUE należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie krajowe takie jak uregulowanie sporne w postępowaniu głównym, które przewiduje ustalanie jednolitych cen sprzedaży przez apteki wydawanych na receptę produktów leczniczych stosowanych u ludzi, stanowi środek o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym w przywozie w rozumieniu tego artykułu, ponieważ uregulowanie to dotyczy w większym stopniu sprzedaży produktów leczniczych wydawanych na receptę przez apteki mające siedzibę w innych państwach członkowskich niż sprzedaży tych produktów przez apteki mające siedzibę na terytorium kraju.
- 2) Artykuł 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie krajowe takie jak uregulowanie sporne w postępowaniu głównym, które przewiduje ustalanie jednolitych cen sprzedaży przez apteki wydawanych na receptę produktów leczniczych stosowanych u ludzi, nie może być uzasadnione celami ochrony zdrowia i życia ludzi w rozumieniu tego artykułu w zakresie, w jakim uregulowanie to nie jest odpowiednie dla osiągnięcia zamierzonych celów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 29.6.2015.